

27 juny 2014

EXPOSICIONS **BARCELONA**

“ELS ALTRES NOUCENTISTES” AL MUSEU D’ART DE CERDANYOLA

[bonart](#)

Del 30 de maig al 31 d'agost, el Museu d'Art de Cerdanyola presenta Els nous noucentistes.

El 1914, la Mancomunitat de Catalunya engega un programa cultural molt ambiciós que vol modernitzar el país. Sota la presidència d'Enric Prat de la Riba (fins al 1917) i de Josep Puig i Cadafalch, la Mancomunitat crea o intensifica una infraestructura cultural de primer ordre en molts àmbits. Paral·lelament, i sota la direcció d'Eugeni d'Ors, es desplega un ideari cultural que coneixem com a noucentisme. Un programa polític i un programa cultural que defensen la catalanitat a través de l'ordre, el seny, el mediterranisme, el classicisme, la

civilitat... I que volen aplicar a tots els àmbits de la cultura, tant als literaris com als visuals. Per mitjà de l'Escola Superior dels Bells Oficis es reforça el valor dels oficis artístics; es posa l'èmfasi en el valor de la llengua catalana, i de la impressió de llibres, revistes i cartells se'n fa també un ofici artístic. Eugeni d'Ors desplega un provisional imaginari visual noucentista amb noms com ara els d'Ismael Smith, Josep Clarà, Joaquim Torres Garcia o Joaquim Sunyer.

En aquest context, l'exposició Els altres noucentistes, produïda per la Diputació de Barcelona i comissariada per Joan Maria Minguet i Txema Romero, vol mostrar la grandesa però també la complexitat d'aquell moviment en el terreny de les arts i dels oficis per mitjà d'un seguit d'obres que pertanyen a les col·leccions dels equipaments de la Xarxa de Museus Locals de la província de Barcelona. Un seguit d'autors que no sempre han estat adscrits al noucentisme, tot i que les peces seleccionades podrien incloure-s'hi.

Observant aquestes obres podem preguntar-nos sobre la solidesa o la fragilitat de la visualitat noucentista. Es convida el visitant de l'exposició Els altres noucentistes a descobrir si és fàcil d'identificar un noucentisme visual. Així, ens podem preguntar: els quadres, les escultures, els gerros de ceràmica, els dibuixos, els cartells i els senyals gràfics que presentem tenen uns trets estilístics o uns imaginaris col·lectius comuns? O hi podem veure uns trets estilístics que corroboren la hipòtesi d'una visualitat noucentista sense renunciar a altres tipus de visualitats (modernista, avantguardista o moderna, art déco)?

A la imatge, Tomàs Aymat i Martínez i Francesc d'Assís Galí i Fabra. Tapís, 1924. Teixit de llana, jute i cotó. Museu del Tapís Contemporani Casa Aymat. Museu de Sant Cugat.

Etiquetes: [Diputació de Barcelona](#) · [Els altres noucentistes](#) · [Museu d'Art de Cerdanyola](#)